

ærede Minister for offentlige Arbejder købte i 1920 Kul i saa store Mængder, at det var ganske uforlønt at prøve Eksperimentet en Gang til og købe Kul i 1921, som der slet ingen Brug var for i det paagældende Aar.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder siger, at han maa have en stor Beholdning, en Reservebeholdning for 7—8 Maaneder, tror jeg, den højtærede Minister har nævnt. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af, at man nu skal have en Reservebeholdning for Statsbanerne paa 7—8 Maaneder. Virksomheder, der bedst kan sammenlignes med Statsbanerne, er vore Gasværker; og jeg kan forsikre den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at ingen Gasværksleder vil finde paa at foretage Kulindkøb af det Omfang, som den højtærede Minister har gjort til Statsbanerne. Naar man der har Kul til 3—4 Maaneder, saa mener man at have en tilstrækkelig og rigelig Beholdning; og der vilde ikke være større Ulemper forbundet med at have Statsbanerne helt eller delvis standsede end at have Gasværkerne helt eller delvis standsede.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har sagt, at han har købt, jeg tror 170 000 Tons Kul i indeværende Aar til en Gennemsnitspris af ca. 50 Kr. cif dansk Havn. Disse Kul er der ingen Brug for i Aar. Det er sandsynligt, at naar vi kommer ind i næste Aar, vil Kullene kunne faas cif dansk Havn for 25—30 Kr. Det vil sige, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har sine Kul til en Pris, der er dobbelt saa høj som Dagsprisen; og derved har den højtærede Minister for offentlige Arbejder paa ny formøbet en 5—6 Mill. Kr. for Statens Kasse, det kommer der højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke udenom. Han har paa ny haft slette Raadgivere og har desværre fulgt dem. Det kan hverken købmandsmæssigt eller paa nogen anden Maade forsvares at handle saaledes, som her er handlet. Der var ingen Fornødenhed for det, thi Banerne havde ikke Brug for disse Kul.

Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Handelsminister. Han har forelagt os en Industrieretning, som ikke maa offentliggøres og følgelig heller ikke kan omtales i nævneværdig Grad. Vi har kunnet stifte Bekendtskab med Beretningen og har kunnet se af den, at der er stillet Krav fra Industriens Side, og der er stillet Forslag, og Kravene og Forslaget er mødt med Kritik og Afslag fra den højtærede Handelsministers Side, jeg maa sige, en haard Kritik, efter min Opfattelse en uforlønt haard Kritik. Det er muligt, at Indu-

striradet ikke har været helt heldigt i Valget af sit Stof. Det er muligt, at der kan være begaaet Fejl i de opstillede Kalkulationer — det er forklarligt, saaledes som hele Situationen ligger for dansk Industri. Men det forekommer mig ikke, at den højtærede Handelsminister af den Grund har nogen Berettigelse til at føre en saa haardhændet Kritik som den, han i det paagældende Tilfælde har ført overfor vor Industri. Naar han endog gaar saa vidt som at sige, at dens tekniske Midler ikke staar paa Højde med, hvad man kunde kræve af den, forekommer det mig, at Kritikken er ud over det, der var nødvendigt og rimeligt i det paagældende Tilfælde.

Men der er ogsaa givet et Løfte i deene Industrieretning eller den Meddelelse, som ledsager den. Den højtærede Handelsminister har opstillet 8 Punkter, og efter disse skulde der være stillet Industrien i Udsigt, at nu kunde man paaregne nogen Hjælp fra Statens Side. Men efter at vi nu har hørt den højtærede Handelsminister, er det ganske uforlønt at gaa nærmere ind paa Værdien af de 8 Punkter. Den højtærede Handelsminister har ved sin Tale her forleden borttaget ethvert Gran af Haab om, at det skulde være muligt at faa ham til at gøre noget alvorligt for at faa Industrikrisen hævet. Nu vil Industrikrisen fortsat gaa sin ødelæggende Gang. Den vil ødelægge Virksomhederne, den vil i uhyre Grad paavirke Arbejdernes Stilling, den vil efterhaanden udmarve vore Kommuneres Økonomi, og den vil til syvende og sidst gøre det næsten uoverkommeligt for Staten at komme ud over de økonomiske Vanskeligheder, som maa melde sig. Den højtærede Handelsminister har paa ny godtgjort, at Begivenhederne er stærkere, end han er. Han har paa ny ved sin Holdning godtgjort, at det ikke er ham, der har det afgørende Ord at sige denne Sag vedrørende, men at det er hans Kollega, den højtærede Landbrugsminister. Det faar vi ogsaa et tydeligt Vidnesbyrd om gennem de aggressive Taler, som den højtærede Landbrugsminister jævnlig holder her i Salen mod Industrien og Arbejderne. Han er den Mand, der giver Tonen an; han er den Mand, der nationaløkonomisk tilkendegiver, hvorledes Regeringens Stilling er. Den højtærede Handelsminister har intet afgørende Ord at skulle sige i denne Sag, det maa være klart for alle, og dermed er jo ogsaa givet, at det ikke kan nytte noget at diskutere Spørgsmaalet med Handelsministeren.

Nogle af Venstres Talere har ved forskellige Lejligheder, siden Rigsdagssamlin-